

Voorzitter: de heer Jean-Luc Vanraes.

SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIE EN VRAAG (R.v.O., art. 62 en 59)

Interpellatie van de heer Jef Van Damme tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs en Vorming over de besteding van de extra gewestelijke middelen voor de VGC

Vraag van mevrouw Greet Van Linter over het afschaffen door Br(ik van het MIVB-voordeeltarief en het herbesteden van de uitgespaarde 1 miljoen euro voor studentenhuysvesting

De heer Jef Van Damme.- Een paar weken geleden stelde ik hier namens mijn fractie de vraag waarom het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat graag in scholen wou investeren, dat geld niet had uitbesteed aan de VGC en de Cocof, waardoor die hun bevoegdheid - het bouwen van scholen - konden uitoefenen. Dat zou een logische en wettelijke oplossing geweest zijn voor de problematiek van het tekort aan scholen in Brussel. Toen besliste het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om zelf de scholen te bouwen, wat indruiste tegen de complexe regelgeving.

Vandaag is de situatie omgekeerd. Voor het subsidiëren van studentenabonnements is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wel bevoegd via Mobiliteit, maar het kiest ervoor om het geld aan de Gemeenschapscommissies te geven, die zelf mogen beslissen hoe ze het uitgeven. Een paar weken geleden besliste het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een bevoegdheid uit te oefenen die ze niet heeft en ditmaal beslist het om de uitoefening van een bevoegdheid te delegeren aan een instantie die de bevoegdheid niet heeft. Dat brengt mij in verwarring. Het is toch contradictoir om op het moment dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de bevoegdheid heeft, ze uit handen te geven en op het moment dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de bevoegdheid niet heeft, de wet te overtreden.

Ik begrijp ook de motivatie erachter niet. De collegevoorzitter kan perfect doen wat hij wil, maar dan in een andere functie in een andere instelling en toch beslist hij om het op een moeilijke manier te doen, terwijl er ook een eenvoudige mogelijkheid beschikbaar is.

Brussels minister-president Charles Picqué bevestigde dat 4,1 miljoen euro werd vrijgemaakt voor studentenabonnements en dat het budget aan de Gemeenschapscommissies werd gegeven, zodat zij het aan de studenten kunnen besteden. De collegevoorzitter zegt dat de VGC het geld heeft ontvangen, maar dat er niet bij werd gezegd waarvoor het gebruikt moest worden en dat daarover binnen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ook geen afspraken werden gemaakt. De collegevoorzitter en de Brusselse minister-president spreken als goede Brusselaars elkaars taal, dus ik begrijp niet waarom beide heren een verschillende uitleg geven. Aan een taalprobleem kan het alleszins niet liggen.

Wat is er nu beslist op het niveau van het Gewest en wat op het niveau van de Gemeenschapscommissies en waarom kiest de collegevoorzitter er altijd voor om het moeilijker te doen als het gemakkelijker kan? Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft een budget vrijgemaakt om ervoor te zorgen dat de Nederlandstalige studenten net zoals de Franstalige studenten konden genieten van een korting op hun abonnement. Waarom beslist de collegevoorzitter om die korting niet toe te kennen?

Allemaal ijveren we erom om van Brussel een echte studentenstad te maken. We benadrukken steeds dat Brussel de grootste studentenstad van Vlaanderen is. We willen Brussel aantrekkelijk maken voor studenten door allerlei investeringen te doen en door Br(ik op te richten. We willen ook internationale studenten aantrekken. De Brusselse minister-president Charles Picqué zegt dat het budget werd uitgetrokken voor de studentenabon-

nementen. Waarom kiest de collegevoorzitter er dan voor om dat geld daarvoor niet te gebruiken en daardoor voor een deel die aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad te verminderen? Ik heb dus zowel een technische vraag over de gebruikte methode, als een inhoudelijke vraag over de gemaakte keuze.

Mevrouw Greet Van Linter.- Vanaf volgend jaar verdubbelt de prijs van de MIVB-abonnementen voor studenten van 102 tot 204 euro. De Vlaamse Gemeenschap subsidieerde tot nu toe een groot aantal abonnementen aan dit voordelige tarief via de studentenservicedesk Br(ik. Die besloot echter om dat voordeeltarief te schrappen. Studenten die met de MIVB willen reizen, betalen daardoor vanaf volgend academiejaar het normale tarief voor scholieren en studenten bij de MIVB, namelijk 204 euro.

Br(ik neemt die stap omdat de subsidiëring van de vervoersabonnementen te zwaar weegt op haar budget. De organisatie beschikt over een budget van ongeveer 2 miljoen euro en daarvan gaat zowat 1 miljoen naar de abonnementen. Br(ik-verantwoordelijke Kasper Demeulemeester verklaarde: "Vlaams minister voor Brussel Pascal Smet heeft ons gevraagd om vooral de klemtoon te leggen op huisvesting voor studenten en dat lukt niet samen met een dure ondersteuning van basismobiliteit voor studenten. In het verleden was er trouwens ook al kritiek omdat we niet aan alle Vlaamse studenten zo'n abonnement konden geven." De studentenservicedesk wijst er ook op dat het niet haar basismissie is om basismobiliteit voor studenten te verzekeren, maar wel om studenten dichterbij Brussel te brengen. Br(ik vraagt verder dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de vermindering op studententarieven op zich neemt. De organisatie wijst erop dat mobiliteit een gewestbevoegdheid is. Ook de studentenvertegenwoordigers bij Br(ik vragen aan Brussels minister voor Vervoer Brigitte Grouwels en aan staatssecretaris Bruno De Lille om geld vrij te maken.

Wat vindt het College van de schrapping van de Br(ik-ondersteuning van de MIVB-abonnementen voor studenten? Is het College van oordeel dat die kortingen in het kader van het onderwijs een zaak van de Gemeenschappen of van de Gewesten zijn? Welk standpunt heeft de VGC daarover op gewestelijk en gemeenschappelijk niveau ingenomen? Welke concrete huisvestingsprojecten zullen worden gerealiseerd door Br(ik met de uitgespaarde 1 miljoen euro? Heeft het College bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangedrongen om de korting over te nemen? Of heeft het aan de Vlaamse Gemeenschap gevraagd om alsnog op haar beslissing tot schrapping van de korting terug te komen? Of vindt het dat het in dit dossier niets moet ondernemen, aangezien het de beslissing van Br(ik ten volle ondersteunt?

Mevrouw Els Ampe.- Wij waren verbaasd vast te stellen dat de sp.a er eerst voor zorgt dat de studentenabonnementen niet meer gefinancierd zullen worden door de Vlaamse Gemeenschap en daarna zegt dat de VGC het maar moet doen. Bert Anciaux was er nog in geslaagd om de inspanning van de Vlaamse Regering te halveren. Toen waren we al niet tevreden. Nu wordt de financiering volledig afgeschaft en moet de kleine partner het maar doen. Als het de bedoeling is dat de Brusselse minister in de Vlaamse Regering niet langer initiatieven neemt in Brussel, rijzen er misschien vragen over die minister. Het is maar de vraag of het doelbewust is of niet.

Het gaat nu over de studentenabonnementen, maar we zien hetzelfde voor de plaatsen die gecreëerd moeten worden in het onderwijs. De vraag rijst waarom we nog een Brusselse minister nodig hebben in de Vlaamse Regering als die niet opkomt voor de schoollopende kinderen in Brussel of voor de hogeschoolstudenten.

De heer Jef Van Damme.- Dat is echt plat.

Mevrouw Els Ampe.- Dat is toch de realiteit? Ik wil eraan herinneren dat het wel de Brusselse minister was in de Vlaamse Regering die destijds die studentenabonnementen heeft ingevoerd voor *Quartier Latin*. Op dat moment was dat Guy Vanhengel. Daarna heeft Bert Anciaux hem opgevolgd. Straks moeten we vaststellen dat Bert Anciaux nog een betere minister was voor Brussel dan Pascal Smet. Ik had niet gedacht dat ik dat ooit zou zeggen. Dat is bijna de conclusie. Wij snappen het niet goed. Ik begrijp de verwarring.

Wij zijn vooral verbaasd dat de Brusselse minister in de Vlaamse Regering opnieuw zijn verantwoordelijkheid doorschuift. Dat was ook het geval voor de capaciteitsuitbreiding. Daar is het wel degelijk de Vlaamse minister van Onderwijs die moet zorgen voor extra personeel en middelen zodat ook de Brusselse scholen kunnen uitbreiden. Hij vond echter dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waarvan iedereen weet dat het niet bevoegd is, initiatief moet nemen en organiseren. Als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dan iets doet, is de Vlaamse minister van Onderwijs er als de kippen bij om te zeggen dat het niet mag.

Inderdaad, jullie zorgen voor verwarring. Ik hoop dat dit dan ook het laatste feit in de rij is waarbij verantwoordelijkheden doorgeschoven worden naar een kleinere partner. Als liberalen hebben we altijd gezegd dat de sterkste schouders de grootste lasten moeten dragen. We hebben ook altijd gedacht dat de socialisten het daarmee eens waren. Het is niet logisch dat een grote organisatie zoals de Vlaamse Gemeenschap zijn verantwoordelijkheid afschuift op een kleine organisatie zoals de VGC.

Ik kijk uit naar het antwoord van de collegevoorzitter. Ik vind het heel jammer wat hier gebeurd is. Ik hoop dat de VGC toch een betrouwbare partner blijft, hoewel de Vlaamse Gemeenschap dat niet altijd is voor de Vlaamse Brusselaar.

Mevrouw Annemie Maes.- Ik sluit mij aan bij collega Els Ampe. Het is niet netjes wat er gebeurde. Nog niet zo lang geleden zaten enkele raadsleden samen met de Vlaamse parlementsleden die de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand volgen. De bedoeling was om tot een grotere verstandhouding te komen over de Brusselse noden en de misverstanden uit te wereld te helpen. Op zich was dat een heel goede oefening. Er is ook een engagement om dat meer te doen om zo de juiste beslissingen te kunnen nemen. De beslissing vanuit Vlaanderen om het voordeeltarief niet meer toe te kennen via Br(ik omdat mobiliteit een gewestbevoegdheid is, is onbegrijpelijk. Ook huisvesting is een gewestbevoegdheid. Dat is dus geen correct argument. Men zegt dat er geen geld is, maar de vorige jaren – sinds 2004 – was er wel geld. Het gaat om keuzes die worden gemaakt. Politiek of beleid voeren, is keuzes maken. Ik denk dat minister Pascal Smet hier de verkeerde keuze heeft gemaakt.

De heer Jef Van Damme.- Hij heeft die keuze niet gemaakt. Dat is een leugen!

Mevrouw Annemie Maes.- Ik hoop dat de collegevoorzitter, die geregeld overleg heeft met Vlaanderen, zijn collega's daarover aanspreekt. Dergelijke eenzijdige beslissingen zijn geen goede zaak. Want wie is daarvan het slachtoffer? De jonge mensen, de studenten die bewust kiezen om in Brussel te studeren en een klein budget hebben. Het klopt dat de MIVB een voordeeltarief heeft, maar het zou Vlaanderen sieren als het die inspanning zou voortzetten. Is het nog mogelijk dat Vlaanderen en Br(ik van mening veranderen en toch enige inspanningen doen om tegemoet te komen aan de studenten in Brussel?

Mevrouw Bianca Debaets.- De problematiek die hier besproken wordt, is ruimer dan de mobiliteitsproblematiek. Dit gaat over Brussel als studentenstad en hoe we dat ook zo op de kaart kunnen zetten. Dat is een belangrijke problematiek. Nog maar een paar maanden geleden hebben we daarover een gedachtewisseling gehad. Hoe kunnen we die studenten, nog meer dan nu het geval is, naar Brussel halen en ze hier zo goed mogelijk omkaderen? De algemene teneur van dit debat, en ook van de discussienota die ik indertijd heb ingediend, was dat alle overheidsinstellingen – en alle overheden – hun steentje moeten bijdragen om de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad te promoten.

Br(ik is als instellingsoverschrijdende organisatie met deze opdracht belast. Br(ik krijgt daarvoor ook een aanzienlijk subsidie-enveloppe. Een belangrijk deel van de subsidies werd tot nog toe vastgelegd om duizenden studenten een MIVB-voordeeltarief te geven: 102 euro in plaats van het normale tarief voor studenten en scholieren van 204 euro. We mogen niet vergeten dat dit tarief voor studenten en scholieren al een stuk lager ligt dan de gebruikelijke prijs die gewone MIVB-klanten betalen. Het verschil tussen beide bedragen — 487 euro en 204 euro — wordt gedragen door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de inspanning die de bevoegde minister levert. We moeten goed voor ogen houden dat de studenten al goedkoper kunnen reizen dan anderen.

Zoals gezegd zal Br(ik vanaf volgend jaar zijn tussenkomst in de abonnementen schrappen omdat dit te zwaar doorweegt in het budget. Br(ik wil wel meer middelen inzetten op studentenhuisvesting. Het is ook belangrijk te weten dat verhoudingsgewijs veel minder studenten in Brussel op kot zitten dan in Leuven, Gent of Antwerpen. Betaalbaar wonen is de sleutel. Studenten vinden in Brussel moeilijker kwaliteitsvolle en betaalbare woningen dan in de andere studentensteden.

De hoofdvraag is of de beslissing van Br(ik een impact zal hebben op de aantrekkelijkheid van Brussel als studentenstad. Ik denk dat we het niet moeten overschatten. We moeten deze discussie niet overroepen.

Ik heb een aantal vragen over die studentenhuisvesting. Een paar maanden geleden heeft de collegevoorzitter gezegd dat er momenteel vanuit Vlaanderen, al werd de VGC er zijdelings bij betrokken, wordt ingezet op de bouw van 1.000 studentenkamers op korte termijn. Heeft de collegevoorzitter concreet zicht op het aantal nieuwe wooneenheden die gerealiseerd zullen worden en hoeveel studenten men daarmee wil bereiken? Wat is de concrete timing? In de discussienota suggereerde ik ook om in het Brussels labrynt één aanspreekpunt op te richten voor studenten. Dat is trouwens ook een van de voornaamste vragen die de studenten in hun *New Deal* naar voren hebben geschoven. Het is voor studenten heel moeilijk om te weten tot welke overheid – gemeente, stad, gewest, VGC – ze zich moeten richten. Ik had begrepen dat alle overheden dat idee genegen waren, want ze hebben die *New Deal* immers allemaal ondertekend. Hoe ver staat het met de uitvoering van de *New Deal* en vooral van dat aanspreekpunt, dat voor een grotere zichtbaarheid moet zorgen?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ook ik heb via de media vernomen dat de Vlaamse Regering niet langer voor de subsidiëring van de MIVB-studentenabonnementen via de vzw Br(ik, wil zorgen.

Ik zal de historiek even schetsen. De vzw Br(ik is een fusie van *Quartier Latin* en VLOP-HOB – het Vlaams Overlegplatform Hoger Onderwijs Brussel – die de middelen voor de subsidie tot nu toe ontving via het Brusselfonds.

De heer Jef Van Damme.- Dat is niet correct.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik was minister in de Vlaamse Regering en was bevoegd toen de middelen uit het Brusselfonds zijn vrijgemaakt om het Quartier Latin toe te laten goedkope abonnementen aan te bieden. Het zijn dus de middelen van het Brusselfonds van de Vlaamse Regering die exclusief werden ingezet om die studentenabonnementen goedkoper te maken. Collega Els Ampe gaf terecht aan dat Bert Anciaux, mijn opvolger in de Vlaamse Regering, besliste om de tussenkomst in die abonnementen te halveren. De overheid die middelen ter beschikking stelt aan een vzw geeft aan waarvoor ze wenst dat die middelen worden ingezet. Hier heeft de Vlaamse Regering, wellicht terecht, gezegd dat die middelen beter voor andere doeleinden worden ingezet dan voor de abonnementen. Ik vind het kinderachtig dat men probeert de eigen beslissingen naar anderen door te schuiven. Het is de Vlaamse minister, belast met de coördinatie van het beleid voor Brussel, die de opdracht heeft gegeven aan Br(ik om de middelen prioritair aan te wenden voor een grotere nood: de studentenhuisvesting. Dat is een respectabel idee. Ik neem daarin mijn verantwoordelijkheid op. Ik maak er geen partijpolitiek spelletje van waarbij de asymmetrie van de samenstelling van de regering ervoor zorgt dat de ene de zwartepiet wil doorgeven aan de andere.

Ik zal enige historiek en duiding geven over de subsidiëring van de abonnementen. De goedkopere abonnementen werden ingevoerd op vraag van de hogescholen en universiteiten. De rectoren en hogeschoolverantwoordelijken hadden me daarover aangesproken. Het doel was om de link tussen het studentenleven en *Quartier Latin* te vergroten en om de studenten uit hun kot te halen en ervoor te zorgen dat mobiel zouden worden en de grote stad Brussel zouden leren kennen. We kwamen immers tot de bevinding dat heel veel studenten enkel de weg van hun geboortestreek naar de universiteit kenden, maar heel weinig kennis maakten met Brussel als stad. Dat is ondertussen voor een groot stuk veranderd. Op dat ogenblik stond het aanbod aan studentenkoten overigens niet ter discussie. Nu zitten we een andere situatie: om de studenten uit hun kot te halen, moeten we er eerst voor zorgen dat ze een kot hebben. Door de toename van het aantal studenten is een van de beleidsdoelstellingen nu om ervoor te zorgen dat er kotvoorzieningen zijn. Dat is nu de prioriteit.

Voor alle duidelijkheid – want men schept daarover wel wat verwarring in de communicatie – ging het aanvankelijk over 8.000 abonnementen, die werden verdeeld volgens het systeem ‘wie eerste komt eerst maalt’. Alleen al bij de VUB zijn er 12.000 studenten. Het was niet de bedoeling om alle studenten die de stad beter wilden leren kennen, een goedkope abonnement te geven.

Ik heb ook allerlei mededelingen gelezen in de trant van “Het Gewest moet zijn verantwoordelijkheid nemen”. Dat doet het Gewest ook en wel al heel lang. Scholieren en studenten kunnen al jaren gebruik maken van de voordelige tarieven van het Brusselse openbaar vervoer. Zo kost een MIVB-jaarabonnement 487 euro. Voor 6- tot 11-jarigen is het abonnement gratis, wat al een mooie tegemoetkoming is. Zij moeten enkel het pasje hebben voor de registratie op tram, bus of metro. Voor de 12- tot 24-jarigen is de kostprijs 204 euro voor het eerste abonnement. Dat is een korting van 283 euro op het normale tarief die door het Gewest wordt bijgepast. Vanaf het tweede kind betaalt een gezin 122 euro. De afstand tussen het voorkeurtarief dat een beperkt aantal studenten kon genieten en het vaste voorkeurtarief voor iedereen, wordt dan heel klein. Vanaf 3 kinderen dalen de tarieven nog verder. Dezelfde kortingen gelden overigens voor de MTB-abonnementen, die iets duurder zijn.

Omwille van de schrapping van de 8.000 gesubsidieerde abonnementen zullen 8.000 studenten nu – in vergelijking met de vroegere situatie en zoals ze werd ingevoerd door Bert Anciaux – maximaal 204 euro betalen in plaats van 102 euro. Ik moet daaraan toevoegen dat de hogescholen en universiteiten zelf ook initiatieven kunnen nemen. Gisteren meldde de HUB bijvoorbeeld dat zij voor 200 studenten die absoluut een abonnement wensen, zelf een korting van 100 euro zullen toestaan. De HUB reserveert daarvoor 20.000 euro.

De tussenkomst van de Gemeenschappen in de schoolabonnementen is niet dezelfde aan Franstalige en aan Nederlandstalige kant. Men maakt wel vaker de fout te denken dat het hier om 2 identieke systemen gaat. Wij geven namelijk abonnementen tegen een gereduceerd tarief aan een beperkt aantal hogeschool- en universiteitsstudenten. Aanvankelijk ging het om 8.000 studenten. Aan Franstalige zijde gaat het over goedkope abonnementen voor alle leerlingen van het secundair onderwijs. Dat zijn 2 totaal verschillende werkwijzen.

Aan Nederlandstalige zijde kon die steun worden toegekend omdat de toenmalige minister in de Vlaamse Regering er in geslaagd was de middelen van het Brusselfonds fors op te trekken. Daardoor kon plots worden ingegaan op een vraag van rectoren en hogeschoolschooldirecties. Sindsdien werden de middelen vreemd genoeg niet meer stevig opgetrokken. (*Glimlachjes*)

Hoe hebben we getracht voor een oplossing te zorgen? Aan Vlaamse zijde hebben we gekozen voor een beleids optie die wordt gedragen door de drie collegeleden en door de Vlaamse Regering, waarbij we vooral focussen op infrastructuur. Voor de hogeschoolstudenten gaat het mij en collega De Lille vooral om koten, huisvesting dus, omdat dit momenteel het meest prangende probleem lijkt, gezien de toename van het aantal studenten. In het basis- en secundair onderwijs, maar dan voornamelijk in het basisonderwijs, is het ons erom te doen alle mogelijke middelen bijeen te brengen die nodig zijn voor schoolinfrastructuur. Ik heb deze week nog scholen bezocht in verschillende Brusselse gemeenten. Met vereende krachten moeten we alles inzetten op de schoolinfrastructuur zodat alle kinderen goed kunnen worden opgevangen. Wij focussen vooral op koten als het over hogescholen en universiteiten gaat, en op schoolinfrastructuur voor het basis- en secundair onderwijs.

De middelen die we nu ter beschikking hebben gesteld vanuit het Gewest, hebben we ter beschikking gesteld volgens de regels van de kunst. Om problemen te vermijden met de bevoegdheidsverdeling, hebben we de dotaties aan de Franse en Vlaamse Gemeenschapscommissies verhoogd overeenkomstig de wettelijk bepaalde 80/20-verhouding.

Dus zal van de vermelde 4,5 miljoen euro 80% naar de Cocof en 20% naar de VGC gaan. Uiteraard staat het de gemeenschapscommissies vrij die middelen te besteden in functie van hun beleidsdoelstellingen. Dat is de sleutel van het verhaal. Indien men bij het Grondwettelijk Hof gelijk heeft gekregen met betrekking tot de interventie van het Gewest inzake de basisscholen, dan is dat precies omdat elke Gemeenschap het recht moet kunnen behouden om die middelen te besteden aan de beleidsprioriteiten die eigen zijn aan die Gemeenschap. Wij hebben gezegd dat wij onze 20% prioritair willen inzetten ten bate van onze doelstellingen, onder meer scholenbouw en meer bepaald een maximale invoering van brede scholen. Brede scholen houden ons gezamenlijk bezig. Als ik me voornamelijk concentreer op de scholen als zodanig, dan is collega Bruno De Lille bevoegd voor alles wat naschools is, de jeugdopvang, de jeugdwerking en dergelijke meer. Dat hangt allemaal nauw samen.

Daarmee heb ik getracht zo goed mogelijk te antwoorden op de gestelde vragen.

Als mevrouw Bianca Debaets mij vraagt hoe het staat met de planning van de uitrol van nieuwe studentenkoten samen met B(ik, moet zij weten dat Br(ik geen structurele partner is van de VGC. Br(ik – het vroegere Quartier Latin – is een structurele partner van de Vlaamse Gemeenschap. Wij sturen Br(ik niet aan. Ik wil dat gerust nog wel eens navragen, maar volgens mij zijn ze daar volop mee bezig en levert Br(ik zeer goed werk. Wat dat betreft, zijn er geen problemen.

De heer Jef Van Damme.- De collegevoorzitter is een meesterlijk communicator en woordvoerder gebleken. Hij heeft het kalf zeer goed verdrongen in een omstandige uitleg.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- En wie is dan het kalf?

De heer Jef Van Damme.- Dat mag hij beoordelen. Hij heeft het kalf alleszins prachtig verdrongen, want over de essentie van het verhaal heeft hij het niet gehad. Die essentie is zeer eenvoudig, maar daar heb ik geen antwoord op gekregen. Als Gewestminister van Begroting geeft de collegevoorzitter 4,1 miljoen euro aan de Gemeenschapscommissies om de mobiliteit van de studenten in deze stad te verbeteren. Als voorzitter van het VGC-College zegt hij dat men dat geld nu aan iets anders zal besteden. Dat is helaas de kern van de zaak en dat is inderdaad een beleidskeuze die hij vrij kan maken. Maar dit was wel een unieke kans om alle studenten in het Gewest op een gelijke manier te behandelen, door bijvoorbeeld iedereen op gelijke wijze te subsidiëren. Ik ben geen meester-communicator of meester-woordvoerder, maar dit is waarover het gaat. De collegevoorzitter kan daar gerust een kwartier over uitweiden, maar ik heb daarvoor maar een minuut nodig.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik weet niet of ik een meester-communicator ben, maar ik ben wel eerlijk. Hoe goed de communicatie ook wordt gevoerd en hoe lang of kort ze ook is, ze moet altijd eerlijk blijven en mijn communicatie is dat. Verdere reacties wil ik de heer Jef Van Damme besparen.

De heer Jef Van Damme.- Het laatste woord is wel voor mij. Ik vind dit een beetje een jammerlijk welles-nietes-gesprek. De collegevoorzitter heeft dus gelijk en ik niet. Nogmaals, als minister van Begroting heeft de huidige collegevoorzitter beslist om 4,1 miljoen euro te geven aan de Gemeenschapscommissies voor de subsidiëring van de studentenabonnementen in heel Brussel, maar als...

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- ...wij mogen dat immers niet doen. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mag niet zeggen wanneer het geld geeft aan die Gemeenschapscommissies...

De heer Jef Van Damme.- Als parlementslid heb ik wel het laatste woord. Als minister van Begroting geeft de heer Guy Vanhengel geld aan de Gemeenschapscommissies. Zijn minister-president zegt dat dit geld zal dienen voor studentenabonnementen, terwijl hij als collegevoorzitter zegt dat hij dat geld zal aanwenden voor iets anders dan studentenabonnementen. Dat is zijn volste recht, maar het is wel bizar. Vanuit de Brusselse Regering mist hij de unieke kans om alle studenten in Brussel gelijk te behandelen, wat jammer is.

– *Het incident is gesloten.*